

MISJONITEATED

Nr. 1/2

7. veebruar 1935

XIV aasta

Kas olete usus?

„Katjuge endid läbi, kas teie olete usus, ehk kas teie iseendid ei tunne, et Jeesus Kristus teie sees on.“ 2. Kor. 13, 5.

Enejeläbikatsumine usuelus on tungiv tarvidus. Püha õhtusöömaaja jisseeadmisel kästi, et kui jellest leivast süüakse ja sellest viinast juuakse, siis peab ennast läbi katsuma. (1. Kor. 11, 28). Enejeläbikatsumine toob rõõmustava õnnistuse igale usklikule.

Õelmsed sõnad polnud mitte vahetevahel meeleletuseks, vaid see oli iseäraline üleskutse usklikudele ajal, mil nende usku ähvardas hädaohu. Apostel on pööranud kolm korda Korintlaste poole, et neid hoida suurest hädaohust. Korintlaste ähvardajid juured seesmisjed ja välised hädaohud. Neid ta kutjus üles: „Katjuge iseendid läbi, kas teie olete usus!“ Seesama üleskutse maksab ka tänapäev usklikudele.

Ust saab raskustes läbi katjutud. Ehne ust kannatab välja proovi. Ainult need kiidetakse õndsaks, kes on kannatlikud. (Gal. 5, 11). Alles siis, kui ust on läbi katjutud, võib see olla kristliku elu aluseks. Läbikatsumised selgitavad puudused, ja alles siis kui usklik näeb enese nõrga olewat, ta annab end täiesti Jumalale. Siis ta toetub töötusele: „Sulle saab küll minu armust, sest mu vägi saab nõtruses täie võimuse.“ (2. Kor. 12,9). Kristlane peab end läbi katsuma, siis Jumal annab täielise usu, millega on oja Jumalast. (Rom. 12, 2). Kus Jumal on poolt, seal on võidetud hädaohud.

Ehtjal usul on kindel alus. Kristus on meie usu jaatja ja lõpetaja. (Ebr. 12, 2). Ust on üks neist kolmest woorusest, mida Paulus nimetab: „Aga nüüd jääb ust, lootus, armastus, need kolm.“ (1. Kor. 13, 13). Seepärast kristlane ei peaks mitte olema kahewahel, vaid püsiv ja kindel. Ta peab ennast läbi katsuma, kas ta on usus, kas tal on õige arusaamine usust.

Enejeläbikatsumisest tuleb enesetundmine. Ilma enesetundmiseta on võimata kindlaks teha, kas oleme usus või mitte. Usklikudel on kaldumus nagu

kõigil inimestel ennast walesti mõista. Paulus oli selles kaldumuses teadlik. Seepärast ütles ta iseäralise rõhuga: „Katjuge iseendid läbi!“ Enejeläbikatsumisse kuulub oma wooruiste, arusaamiste ja armastuse läbikatsumine.

Wooruse läbikatsumine.

„Me kõik oleme süündinud ihelugused, ainult woorus teistestab meid,“ ütles Iadina wanafona. Woorus on usu esimene wili. Kui ei ole woorus, siis ei ole ka usku, sest „wiljast peate neid tundma,“ ütles Kristus. Katju läbi oma woorused, sina jumalalaps! On sinu sõnad ja mõtted puhtad? Kuidas ja juhtud maailma ebakõlblusesse? Kas ja laised ennast himudest walitseja? On sull tõsine, pühas, teawalik armsam kui ebawooruslik? Kuule Pauluse manitsust: „Mis muud, wennad, mis tõsine on, mis aus, mis õige, mis kasia, mis lõbus, mis hea on kuulda kui hea komme ja kiituse wäärt, see peale mõtelge.“ (Wil. 4, 8).

Arusaamise läbikatsumine.

„Ja sellejama asja pärast kandke kõikipidi hoolt ja näidake üles oma usus head kindlat nõu ja wägewas nõus tundmist.“ (2. Petr. 1, 5). Aratundmine on usu wõti. See tähendab enam kui paljast teadmisest, see wiib tõelise usu juure. Teadmine, mis ei wii usu juure, on ekslik. Õige teadmine wiib aratundmisele, Jeesuse Kristuse juure, kes on „tee, tõde ja elu.“ Saalomon toonitas, et jumalakartus on tarkuse alus. (Spj. 1, 7). Ust ilma aratundmiseta on pime, paganlik ega saa wia ellu. Usklik peab seepärast järjest kaswama Kristuse-tundmises. Jumal on kannud jelle eest hoolt, et kõik inimesed wõiksid tulla usus õigele aratundmisele, kuna ta on annud oma kalli Sõna. Arusaamiste läbikatsumine toimub Jumala Sõna alusel. Kas ja usud Jumala Sõna? On Jumala Sõna awanud sinu mõistuse? Otsid ja iga päew õiget arusaamist pühakirjast? „Kui teil need asjad on, ja neid rohkesti teie juures on, siis ei jäta need teid mitte laisaks ega joota meie Sõjandat Jeesust Kristust tundma.“ (2. Petr. 1, 8).

Armastuse läbikatsumine.

Armastus kui meie sõnade ja tegude tõusejõud, on krooniks kõigile kristlikele iseloomuomadustele. Sellest olenemad meie usuelu motiivid. Armastus on ülem kui mõistmine. (Ev. 3, 19.). Armastus on tõusejõud usuelus. „Kristuse armastus ajab meie peale.“ (2. Kor. 5, 14.). Kui Kristuse-armastus valitseb meid, siis oleme usu läbi Kristuses. Armastuse läbikatsumine ilmutab jiidame salajased asjad. „Seitsmest tunnemevad kõik, et teie minu jüngerid olete, kui teil armastus on iseseisvaks.“ (Joh. 13, 35.).

Usuelu mõitluses peab olema vahimus. „Kartust ei ole mitte armastuses, vaid täisarmastus ajab kartuse välja.“ (1. Joh. 4, 18.). Kartus iseennast läbi! Kui ja kardad Jeesust tunnista maailma ees, siis ei ole sinul Jumala-kartust. On jul kartus saatana, usuelu talistuste, murrumise, wiletjusaja, surma j. m. pärast, siis pole jul weel Kristuse-armastust.

Eneseläbikatsumisel usuelus peab juhtima eriliist tähelepanu teatavatele hädakohtlikkudele asjadele nagu loibus, uikmatas, wabandused, uhkus edu üle jne., mis muutuvad usuelule suurimaks hädakohtiks.

H. L. Rudy.

Ettevalmistus

Pühaliikku kuulutust — tema kohtutund on tulnud — on kuulutatud juba 90 aastat. Mednik on palunud: „Jäta teda weel jellekski aastaks. . . ehk tema wahest wilja kannaks; aga kui mitte, siis raiu teda maha.“ Luk. 13, 8. 9.

Õhjad ei ole rahul ainult lehtedega, waid ta nõuab meeleparanduse wilja, wastasel korral raiutakse meidki maha. Jumala hirmja kohtu ja tulise wiha päew ligineb kiiresti. Seitse wiimist nuhtlust kattu, janu, nälja ja sõjaga tabawad õnnetut jumalakartmata maailma. Kas oleme 144.000 hulka pitseeritud, kes saawad hoitud wiletjusajal? Kas oleme puhtad neitsid, kes ainult Talle järele käiwad, wõi leidub meis salajasi patte ja walet?

Müüd on weel aeg wiletjusajaks ette walmistuda. Kui me müüd ei ole hooljad, siis jääme kindlasti hiljaks. Meie peame olema Jeesusega nii kooskõlas, nagu a hääle terise a häälega. Pilli hääldamine wõtab ka aega, palju enam wõtab aega meie iseloomu kooskõlastamine Jeesuse püha ja weata iseloomuga. Paljud ei tea, millised nad peawad olema, et olla kaitstud wiletjusajal. Meed, kes elawa Jumala pitseri wastu wõtnud ja saawad kaitstud wiletjusajal, peawad endast wastu peegeldama Jeesuse täiusi. Meil on suur süütume, siiski neil ei ole ühtegi ülestunnistamata pattu. Paljud on jätnud tarwilise ettevalmistuse tegemata ja lootnud hiliswihma peale.

„Ma nägin, et ükski ei jaa kojutusest oja, kes ei ole saanud wõitu iga patu, uhkuse, isemele, maailma-armastuse ning iga ülekõhtuse jõna ja teo üle. . . Oh kui paljusid ma nägin wiletjusajal ilma kaitseta. Nad olid jätnud tarwilise ettevalmistuse hooletusse. . . Aga siis ei ole enam aega seda heaks teha ega ühtki wahemeest, kes nende eest palub Jsa ees.“ Rogemusjed, lhf. 55.

„Mulle näidati Jumala tahet, et pühad peatsid ennast kõigest lahti tehes tegema Jumalaga seaduse enne kui tuleb wiletjusae. . . Õhjad on mulle mitmel korral näidanud, et see on piibli wastu, kui hoolitsemise ajalikkude tarwiduste eest

wiletjusaja jaoks, ehk teiste jõnadega — kogume endale ajalikku peatoidust. Ma nägin, et kui pühad toiduaineid enda juure wõi wäljalede kofku panewad ja alal hoiawad, siis see neilt wiletjusajal ära wõetakse ülekõhtuste käte poolt, kui mõõk, näljahäda ja kakk on üle maa. . .“ Nende tegu aga jäi lahutawaks mäeks Jumala ja inimese wahetele. „Majad ja krundid ei too pühadele wiletjusajal mingit kasu, sest nad põgenewad sel ajal wihase rahwa eest. Sel ajal ei saa nende warandusi enam tarwitada tõe lewitamiseks.“ Rogemusjed, lhf. 41—42.

Jumalal on auhised töötused ustawatele wiletjusajaks, ajaks millal patused Siionis (Jumala rahwa hulgas) wärisewad ja salalikud wabisewad. „Tema leib antakse temale, tema leib on temal wististi.“ Jes. 33, 14—16. „Ma nägin, et meile on kindlustatud leib ja wesi sel ajal. Meil ei tule kannatada nälga ja häda, sest Jumal wõib meile walmistada laua kõrwes. Kui see wajalik, ta saadab kaarnad meid toitma, nagu ta jeda tegi Eliale, wõi ta lajeb meile jadada manna taewast, nagu Jisraelile wanasti.“ Rogemusjed, lhf. 42.

Pitseerimisaja lõpp ligineb waikselt kui waras õõsi. Rohutawaim kuulutus ettevalmistamatuile on: „Kes ülekõhut teeb, see tehku weel ülekõhut ja kes roojane on, see saagu weel roojajeks; ja kes õige on, see saagu weel õigeks ja kes püha on, see saagu weel pühaks.“ Jlm. 22, 11. Kas oleme walmis jelleks ajaks? Kas on meie käed puhtad wõi leitakse meie käest Jumalalt warastatud kinnisid? Ehk oleme nagu Ananias ja Sawira toonud ainult oja kinnisid ja jeda waletades kinnisid nimetanud! Siis tabab meid ka Ananias ja Sawira saatus Jumala wiha ja nuhtluse ajal. Kas oleme Jumala püha hingamispaewa alanud ja lõpetanud õigel ajal? Wõi leiab Õhjad meid kaasjulaseid peksmas? Ettevalmistusae wõib olla wäga lühike ja möödub pea. Müüd on weel aeg oma kutsumist ja ärawalitsemist kinnitada, sest inglid weel hoiawad tuuli. J. Daniel.

Jeesus taevases templis

Umbes 2500 aastat hiljem kui ehitati esimene telt, näidati Johannesele Patmoje saarel jeda taevast originaal-templit. „Ja Numala tempel taewas tehti lahti ja seadujelaegast nähti tema templis.“ Ta nägi ka seal „seitset tulist lampi põlemas aujärje ees,“ ja inglit, „kes seisis altari juures, ja temal oli kuldne suitsetamispann; ja temale anti palju suitsetamisrohku, et ta pidi andma kõige püha rahwa palwete tarwis kuldaltari peale, mis aujärje ees oli.“ Ilm. 11, 19; 4, 5; 8, 3. Edasi ta nägi seal aujärjel „otsekui tapetud Lalle,“ keda kummardasid kakskümmend neli preestrit, keda Lall oli olnud oma werrega kõigist rahwasteist ja keeltest. Nendega ühinesid veel mitmed kümmend ja sajad tuhanded olewused taewases ruumis. Tema ise ütles, kes tema oli: „Olin jurnud ja elan igawesti igaweseks ajaks.“ See oli jee preester — kuningas Melkiseedeke wiiji järele. Johannes nägi teda templis: „Ma nägin seitse kuldküünlajalga. Ja kes nende seitseme küünlajala wahel üht, kes oli Inimeise Poja jarnane, jel oli piff kuub seljas ja kuldwõõ tema rindade alla pandud.“ Ilm. 1, 13. Ta seisab täna seitseme küünlajala ehk koguduse keskel eestkõstjana Iisa ees meie eest, aga mitte üffinda meie eest, waid ta „wõib ka alati ja täiesti õndsaks teha neid, kes tema läbi Numala juure tulewad, ja elab ikka jelleks, et ta nende eest palub.“ Ebr. 7, 25.

Esimese telgi, maie preestri teenistus oli aasta läbi pühapaiga esimeses osas ehk „waheteki“ taga, mis moodustas ukse ja lahutas pühapaiga eesõuest. See tähendas ehk esitas jeda teenistust, mille algas Jeesus oma taewaminemisel. „Preestri töö igapäewases teenistuses oli kanda patuohwri werd Numala ette, ja suitsetada suitserohku, mis Iisraeli palwetega tõusis üles. Nõnda kandis ka Kristus oma were patuse eest Iisa ette ja esitas temale oma õiguse kalli magusa lõhnaga kahetsewa uskliku palwed. Niisugune oli jee ametitalitus taewase pühapaiga esimeses osas.“ „Der große Kampf“ lhf. 451.

Tuhat kahetsajada aastat kestis niisugune teenistus taewase pühapaiga esimeses osas. Siis algas tähendusrikas töö ja aeg kõige pühamas paigas. Sellest kuulutas ette juba prohwet Taaniel. „Kuni kaks tuhat ja kolmsada õhtut-hommikut mööda saawad, siis peab pühapaik saama õigeks tehtud (pühastatud).“

Mates 457. aastast e. Kr. wiib meid jee 2300 ajaarw 1844. aastasse p. Kr. See aasta sai taewastele olewustele ja maailmas elawatele inimestele suursündmuse algaastaks. Siis algas „Iepitamispäew ehk -aeg“ uues seaduses. Aga nii kui wana seaduse Iepitamispäewa eel oli kümme päewa warem üks paismapuhumispäew, nõnda algas

ka umbes kümme aastat enne uue seaduse kohtupäewa algust üks eriline aeg. See oli aeg, kus tuhanded ewangeeliumikuulutajad, waatamata usujelksidele, hakkasid walju häälega „pühuma pasunat Siionis, ja karjuma püha mäe peal... et Jehooma päew tuleb, et jee on ligi“. Kõik ootasid Jeesuse teist tulekut. Mitmed piibluurijad said walearušaanise Taanieli raamatust ja pidasid jeda „pühapaika“ meie maaks. (Jeda Iisand tuleb tulega puhastama alles oma jälletulekul.) Tuhandeile jai jee aeg niisid walmistusaajaks. Nad hüüdsid: „Waata, peigmees tuleb!“ Määratud ajal tuli küll peigmees, aga mitte jelle maa peale, waid jelle juure „kes wana päewist“, taewas, kus algas pulm ja tema riigi wastuwõtmine, millest kirjutame hiljem. Peigmehe wiibimine jai mitmele saatuslikuks. Mitmed uinusid. Teised aga haarasid uuesti piibli ja hoolja uurimise ning palwetamise järele awas Iisand nende waimufilmad, et nad niisid nägid jeda pühapaika taewas, mis pidi saama puhastatud alates 1844. aastast. Siis astus meie juur Ülempreester inglite saatel kõige pühamasse paika, nii kui jellest oli ette kuulutanud Taaniel, et teostada oma pühalikku töö wiimset oja inimeste heaks — puhastada kõige pühamat paika ja Numala rahwast nende pattudest. Niisid algas ka uurimiskohus ja kohtuag Numala kojast, millest kirjutab Taaniel: „Ma nägin jeda kuni aujärjed jina pandi, ja Wana päewist istus maha... tuhat korda tuhat teenisid teda, ja kümme tuhat seisid tema ees; kohus istus maha, ja raamatud tehti lahti.“ Tan. 7, 9, 10. Peetrus jeketab jeda: „Sest aeg on, et kohus peab Numala kojast hakkama; aga kui jee meist esmalt hakkab, mis ots saab siis neile, kes Numala armuõpetuse sõna ei wõta kuulda?“ 1. Peetr. 4, 17.

Selle aja tõsiduseit aru jaades pani wäike grupp usklikke jellele juurele ülemaailmsele adventlikumijele aluse ja tegi tõeks jellekohase ettekuulutuse Ilmutuse raamatus 14, 6—12, mille hüüdsõna on: „Kartke Numalat ja andke temale au, jekt et tema kohtunud on tulnud, ja kummardage jeda, kes on teinud taewa ja maa ja mere ja weehallikad“.

Jeesus kõige pühamas paigas.

Numalikus ilmutuses Johannes nägi, et „Numala tempel taewas tehti lahti, ja seadujelaegast nähti tema templis.“ See oli taewase templi kõige pühama paiga awamine, milles ajus seadujelaegas kümme käsuga. Taaniel nägi seal aujärge, kus „Wana päewist istus maha... kohus istus maha, ja raamatud tehti lahti... ja waata, üks tuli

taewa pihvedega kui Snimeje Boeg ja sai selle juure, kes Wana päewist." „Dogemused ja nägomused", lhf. 40 ja 41 loeme: „Ma nägin Isa aujärjelt üles tõuswat ja kõige pühamašse paika waheteki ta ha minewat ja maha istumat. Siis tõusis Jeesus aujärjelt ja juurem hull nendest, kes kummardasid, tõusid tenaga üles... Siis tuli üks pihwewanker, mille rattad otsekui tuleleegid, inglitest ümbritsetud, sinna kohta, kus oli Jeesus. Ta astus wankrisse ja teda wiidi kõige pühamašse paika, kus Isa istus. Seal nägin ma Jeesust, juurt Ülempreestrit Isa ees seiswat."

Miisama kui ülempreester juurel lepitamispäewal seisus lepitamiskaane ees kõige pühamas paigas, ja lepitask seal Sumala rahwa patte „Jehoowa ees, kes ennast näha andis pilwe sees äralepitamise kaane peal", nõnda seisab ka Jeesus täna meie wahemehena ja lepitajana Isa ees kõige pühamas paigas. Kelle eest kostab meie eestkostja Isa ees? Kas ta igaihe eest seal kostab? Ei mitte, waid ainult nende eest, kes endid wabatahtlikult jüüdlasjeks tunnistawad; kes teda omaks eestkostjaks paluwad, tema poole oma palwetega pööravad. Kui juba warjuteenistuses iga kahetsew hing, ettetähenduslikult, oli see preester, würist, wanem wõi lihtliige, tõi häbišt heolmata oma patuohwirilooma käeförwal leerist läbi telgi ukse ette, pani oma käe ohwirilooma pea peale ja tunnistas siis oma patu ning oma käega tappis ohwirilooma, kelle were preester miis lepituseks pühapaika, ja juurel lepitamispäewal rahwas oma pattude puhastamise pärast tõstis kahetsust tundis, kui palju enam ei peaks täna iga Sumala laps selle juure Ülempreestri Jeesuse wiimisel lepitamistunnil oma patu pärast paastuma ja paluma!

Issand kutsub täna meid kõiki: „Puhuge pasunat Siionis, pühitsege paastu, kuulutage maha suur püha. Roguge kofku rahwas, pühitsege kogudust, koguge wanemad, koguge kofku noored lapsed ja kes rinnas imewad, peigmees mingi oma kambrišt wälja ja pruut oma fatte alt. Geskoja ja altari wahel nutku preestrid, kes Jehoowat teeniwad, ja üteltu: Anna armu, Jehoowa, oma rahwale!" Kas teeme meie seda täna? Laodikea koguduse ehk kohtuacgse rahwa „tegu" laidab Issand ja annab nõu iseennast hästi läbi katjuda: „Katsuge iseendid läbi, katsuge läbi, oh teie häbemata (katsjutama) rahwas! ernekui Issanda seadmine selle nuhtluse ilmale toob, ... et enne teie peale ei tule Jehoowa wihapäew. Otsige Jehoowat, kõif hädalised maa peal, kes teewad, mis tema ees kohus on; otsige õigust, otsige alandamist, ehk teie wõite warjule jaada Jehoowa wihapäewal!" Eks need ole Sumala südamlisud nõuandesõnad oma wiimsele rahwale maa peal? Kuudas juhtume meie neisse? Kas tunneme häbi oma patte üles tunnistada oma Sumala ja ligi-

meise ees? Patte on Sumala rahwal wiimisel ajal palju rohkem kui see oli warem, aga ülestunnistamise ja kahetsuse häält on wäga wähe kuulda. Meie elame juure lepitamispäewa päikeseloojangu ajal ega tea päewa ega tundi, millal Ülempreester Jeesus kõige pühamašt paigast wäljub ja wihakarika nuhtlujena nende peale wälja walab, kelle patt ei ole lepitatud. Siis kõlab muutmatu otsus: „Kes ülekohut teeb, see tehku weel ülekohut, ja kes roojane on, see jaagu weel roojasjeks; ja kes õige on, see jaagu weel õigeks, ja kes püha on, see jaagu weel pühaks."

Puhtaks ja pühaks mõistetud Sumala laste patud Jeesus kannab taewast wälja ja paneb need selle tõelise jiku — jaadana peale, kes siis lahti lastakse siia maailma tiuhja kõrbe tuhandeks aastaks. Kõige juuremad ja ka kõige wähemad lepitamata patud jääwad aga jüüdlaste endi kanda, milledega nad igawesti peawad hukkuma. Ma rumalatele neitfidele ei ole enam armu.

„Meie elame juurel lepituspäewal. Ettetähenduslikus teenistuses pidid kõif sel ajal kui ülempreester tegi lepitust waewama oma hinge patukahetsuse ja alandusega Issanda ees, et nad ei saaks rahwa seas ära kaotatud. Samal wiisil peakšid kõif, kes ei taha, et nende nimed eluraamatust maha kustutataks, niüid läbikatsumise aja wähestes ülejäänud päewades waewama oma hinge patukahetsuse ja meeleparandusega Issanda ees. Seal peab ette wõetama siigaaw, õiglane jüüdamoläbikatsumine. Kerglane, edew waim, mida nii paljud nimewidised kriitlased omawad, tuleb kõrwaldada. Kõifidel, kes tahakšid wõita pahad kalduwused, mis piüüawad waltijeda, on raske wõidlus ees. Ettewalmistuse töö on ištlik. Meid ei lunastata mitte jalkadena. Ühe wagadus ja puhtus ei wõi katta teiste puudust. Kuigi kõif rahwad peawad tullesma Sumala ette kohtuse, warib ta siiski iga ühtiku asja läbi nii täpipealt, otsekui poleks ühtegi teist olemust maa peal. Igaiht peab läbi katjutama ja leitama ilma waata ja kohtjuta.

Lunastuse lõputõuga ühendatud jündmused on ülipühalikud. Neisse põimitud huwid on juured. Kohus on niüid taewases pühapaigas. Üle ühetšakümne aasta on see kestnud. Warsti — ükski ei tea kui pea — lähew see elawate peale üle. Sumala pühalikul juuresolekul peab meie elu läbi katjutama. Niüid on paras aeg igale hingele südamesse wõtta Lunastaja manitust: „Katsuge, walwake ja paluge Sumalat, sest teie ei tea mitte, millal on see aeg." „Kui sa ei wõta walwata, siis tulen ma sinu peale kui waras, ja sa ei pea mitte teadma, mil tunnil ma ju peale tulen." „Suur Wõidlus", lhf. 249.

E. Niffar.

Sisemisjoni koosolekud

Tartu ja Tallinna kogudustel oli eesõigus jaada osa häist koosolekuid. Tartus peeti need koosolekud noorsoo ametnikkude kirsuse tähe all. See õnn sai osaks neile kogudustele teetõttu, et tänamini peeti uniooni nõukogu istung Tallinnas. Kuna wennad tulid kokku, siis nad ka kahtasid aja koosolekute pidamiseks.

Kutse neist koosolekuid osavõtjateks oli jaadetud ka teistele kogudustele. Minult mõned kõige lähemased liikmed olid tulnud. Noorsoo ametnikkude kirsuse jaoks oli tehtud rohkem eelkõõd ja jaadetud kutseid mitmet moodi. Mendelegi kutsetele juhtuti kahtlemalt. Kes osa võtjad, need jäid väga rahule kirsuse tulemustega.

Rohkem koosolekuid kogudusele oli Tallinnas. Toon siin kokkuvõtted tähtsamast kõnedest.

S. Rudy iseloomustas kahte kalapiiiki, mis Jeesuse juuresolekul aset leidsid. Kirjakohad selleks on leida Luf. 5, 1.—11. ja Joh. 21, 1.—11. Lühikas räägib sellest juhtumist, kui Jeesus käib jõuda sügavasse kohta, ja siis saadi väga palju kalu; Johannese järele Jeesus käib nooda heita paremale poole, ja siis saadi sada viiskümmend kolm kala. Kalapiiiki on Jeesus võrrelnud hingede võitmisega. Mendes kirjakohades on iihised jooned, nimelt Jumal tarvitab inimesi ja maieid vahendeid oma tööks maa peal.

Kõneleja tähendas, et me oleme jõudnud teatavale seisakule. Hingede päästmiseks tehakse vähe. Loodetakse ainult kuulutaja peale. Unustame peaaesanded. Meie peaaesanne on hingede päästmine. Jumal tahab oma töö teha inimeste läbi. Jumal on loonud maailma, aga tal ei lähe alati korda hinge päästa. Inimene ei taha Jumalat vastu võtta. Inimene peab inimese võitma Jumalale.

Õsiand annab käsu jõuda sügavasse kohta. Tuleb minna inimeste juure ja rääkida. Aga meil peetakse ennast liig nõrgaks ja võimetuks inimestele Kristusest rääkida. Me tahame eemale hoida. Kui me tõmbume eemale, siis me järjest jääme nõrgemaks. On olemas väga nõrku liikmeid. Kui neid ainult puuditatakse, siis nad on kadunud. Nad ei pea kõige vähemalegi läbikatsumisele vastu. Kuid me ei peaks end tundma nõrgana. Me teeme ise end nõrgaks. Me ei peaks lastma end ehitada neil mõtetel, et me ei juuda inimestele selgeks teha tõepunkte. Räägi neile Kristusest, küll sinu nõrga jutluse peale jaadakse aru ka tõepunktidest. Too inimesed Kristuse juure. „Jumalal on olnud meelega pärast halva jutluse läbi õndsaks teha neid, kes usuvad.“ (1. Kor. 1, 21.)

Jüingrid esimest korda said hulga ja mitmesuguseid kalu. Nad tahtsid halvemad vette tagasi lasta. Paat wajus. Siis näitafid jeltjameestele käega, et need appi tuleksid. Teisel jüingrid tahtsid umb-rohu köhe wälja fiskuda. Ka meil soovitakse koguduses teha puhastustööd. Üleastumist me koguduses ei falli, aga tihti on nii, et ei saa otustada, et see on jumalalaps ja see mitte. Oma mõistusega ei saa otustada, kes on õnnis ja kes mitte. Siin peab olema juurjüdamislik. Meie illesanne on tõde selgest ette tuua. Jumala Waim teeb meie nõrga jutluse läbi oma töö. Jumala Waim töötab oma kogudusega. Kus kuulutatakse, seal tuleb inimesi koguduse juure. Meil tuleb neid kutjuda ja tuua. Kes tulewad noota, selle toome. Lõplik wahetegemine tuleb hiljem. Nüüd kuulutame ewangeeliumit kõigile, pärast tuleb lõikus. Oleks hea, kui meie jaoksime wahet teha, aga meie ei saa. Jumal teeb wahet. On õeldud, et teisel korral saadi kindel arv kalu. Et saa uskuda, et Jumal oleks kellegi ette ära määranud, waid ta määrab need, kes jeda ärawalitemist joowivad. Kui me teaksime, kes hukka lähewad, siis me ei teaks, kuidas me peaksime koguduses nende keskel oloma ja mis neile itkema. Oh, see oleks väga raske ja walu. Aga nüüd, kus kõik on iihes, on ka kõigil wõimalus õndsaks jaada. Ka nõrga jutluse läbi võib jaata juurt korda. Ka nõrga liikmena tuleks sinul jutlustada ja kuthuda.

Ewangeelium näitab, et tuleb tulidusega tööle asuda. Aga ka alanduses. Kui Petrus nägi hulka kalu, siis ta langes Jeesuse jalge ette. Sinu wõimed ei anna täit edu. Sinu noot, sinu jüda peab käriseama. Tunnistada oma patud, siis jaad sinu mendi finnitada.

Teiskord noot oli kalu täis. Kui nad Jeejust nägid, siis tõmbasid ure tulidusega. See on wõrdlus ajale enne Kristuse tulekut. Kristus näeb, et tema jüingreil on weel tõmmata noota tiikike maad. Tema näeb jeda juurt waewa ja tööd, mis on ewangeeliumi kuulutamisel. Ta näeb raskust ja wastupanu. Ta ta ei jäta maha oma julaseid. Ta finnitab oma lappi. Töö lõpeb ja saab olema kindel arv päästetuid. Kui karta weel on aega, jeda ei tea. Millal lõpeb kohus elawate ille, jeda ka ei tea. Warsti on jeda oodata.

Meie ridades peab algama juur ärkamine, et ise minna ja teisi tuua Jeesuse juure. Meil igaühel tuleb selleks jõudu pingutada.

Millal peame minema inimeste juure ja Jeejust rääkima? Siis, kui inimene on hädas,

Tänuavaldus

Uniooni nõukogu oma istungil Tallinnas 28.—30. jaanuaril tegi ülemeate tehtud tööst meie unioonis möödunud aastal. Aruanded näitavad tööd, mis on tehtud meie koguduselikemete poolt. Arusaadav, et need on uskawalt aidanud ewangeeliumitöölisi hingepäästmistööks. Suure enesetalgamisega on nad toetanud seda tööd oma kümnise ja annetega. See läbi on olnud võimalik sel raskel ajal tööd hoida ülal ja seda isegi laiendada.

Misjonitööst juurnädalal, lõikusajal jne. on kogudused agaralt osa võtnud, ja nii oleme oma eesmärgid saavutanud ja teostanud suure abi meie tööle.

Iseäralise tunnustuse wäärivad noored, kes usinusega on pühendanud oma tugevad jõud ühisele tööle ja on teinud tänuväärse töö.

Koguduse wanemad ja teised ametnikud on meie kogudusi julgustanud ning ohwerdanud oma aega ja jõudu, et aidata koguduse arenmist nii seesmiselt kui ka väliselt.

Kirjandusewangelistid on teinud iseäralisi jõupingutusi ja Jumal on õnnistanud nende tööd rikkalikult, nad on saavutanud häid tagajärgi.

Me hindame väga wäärilist kaasabi meie ewangeeliumitöölise, koguduseametnikkude, kirjandusewangelistide, noorte ja koguduselikemete poolt ja me awaldame neile selle eest oma südamlíkema tänu. Jumal õnnistagu teie seni tehtud tööd ja teie waewa tulewikus. Tehkem kõik oma parimat ja töötagem üksmeelselt Issanda wiinamäel niikaua kui on armu-aega.

Uniooni nõukogu.

haige. Ja igal ajal, kui Waim käseb. Kes ei oleks mitte kuulnud Waimu häält, aga paljud tõrguivad.

R. Kõige pidas kõne t e e n i m i e üle. Tähtsain oja elus on teenimine. Teenimises areneb iseloom. Teeni, siis saad ja suureks, tugevaks ja heaks. Teenimine kuulub Jeesuse eluprogrammi. Ta ütles, et Suimejopeeg ei ole tulnud ennast lastma teenida, waid ise teenima. Siingrid waidlesid, kes nende jaoks on suurem. Neile ta wastas, kes tahab olla suurem, see olgu teiste teener. Teenimine on suuruse tunnusmärk, kõik muu on ettekujutus ja liialdus.

Teenimine on suurim amet. Kristus wõttis enesele julase kuju ja alandas. (Wil. 2, 5—8.). Kõrd tuleb aeg, kui ta paneb wõõr ümber ja teenib meid.

Kreeka keeles on julase wõõr teeneri kohta wiis wäljendust.

„Paulus, Jeesuse Kristuse julane, kutsutud apostlik, ära lahutatud Jumala armuõpetust kuulutama.“ (Rom. 1, 1.). Selles kirjakohas esineb dulos, s. o. ori. Paulus nimetab end Kristuse orjaks. Ta on seotud Kristuse teenistusega. Ori on seotud oma isandaga ja tööga. Ta ei saa ära ütelda ja lahkuda. Paulus ei olnud mitte ainult koguduse ametnik waid Kristuse ori. Ametnik on waba inimene, ta teenib siis kui tahab ja lahkeb siis kui ei meeldi ja läheb sinna, kus töö bergem, tööpäew lähem ja palg suurem. Paulus teab, et ta on seotud Kristusega ja peab tegema tema tööd. Ta ütleb, häda mulle kui ma ei kuuluta armuõpetust. (1. Kor. 9, 16.). Paulust sidus armastus Kristusega. Armastus on tugev side, armastus sunnib meid.

„Kõnda arwaku meid igati kui Kristuse julaseid ja majapidajaid Jumala salaja asjade üle.“ (1. Kor. 4, 1.). Siin on julane nimetatud hyperetes. Need olid alamad orjad, kes pidid karmi sunduse all tegema kõige raskemat tööd. Need orjad olid näitaks sõjalaewadel aerutajaks. Nad olid jana

linni seotud ja neid sunniti pingutama kõigeist jõust. Paulus pidas ka ennast Kristuse teenistuse külge seotuks.

„Na Mooses oli küll uskaw kõiges tema kofas otsekui julane.“ (Ebr. 3, 5.). Selles on therapon, s. o. rawija, pöetaja. Moomas peeti tööd häbiasjaks. Orjad tegid kõik majatöö ja nad rawitsesid haigeid. Kes peaks olema jäärane therapon? Me kõik peafime olema need teenijad, kes wõiwad aidata rõhutuid ja trööstida kurbid, parandada hingehaawu. Paulus tahtis kõigile abiks olla ja kõiki teenida.

Edasi on jona diakonus. (Kol. 1, 23; Ew. 3, 6.). See on liitjona, mis koosneb jonedest joofsuma, tormama ja tolm, pori. Mõtte on — läbi porist ja weest. Pauluse soov oli, et jaaks kuulutada armuõpetust. Ta läks kõigeist läbi. Ta ei hoolinud inimeste wastupanu ega looduse takistust.

„Ükski kofajulane ei wõi kaht isandat teenida.“ (Luk. 16, 13.). Kofajulane — enketes. Me oleme Jumala kofas, Jumala kodakondsjed. Paulus soovis Timoteusele, et ta wõiks teada, kuidas peab olema Jumala kofas, mis on elawa Jumala kogudus, tõe jaumas ja tugi. (1. Tim. 3, 15.). Teawet soovis jääda Jumala kotta kõige eluaja. Na meie soov olgu, et me wõikime jääda Kristuse teenistusse.

C. Anderson, Põhja-Euroopa divisjoni noorwojakonna juht rääkis ühes oma kõnes järgmist: Maailmas on häwitawad ja üleschitawad jõud. Millise mõju alla me end anname, sellest oleneb meie elu. „Waras ei tule muu pärast kui warastama ja tapma ja hukkama, mina olen tulnud, et neil peab elu ja kõik rohkesti olema.“ (Joh. 10, 10.).

Maailmas igalpool ilmneb häwitaja töö. Tehahtse alatust ja peetatse jeda auasjaks.

Issa asi ei ole maailmas selleks, et sellest osa wõtta. Me peame teadma, et meie ümbrus ei ole mitte hea. Surm waritseb igal pool.

Aruanne misjonitööst IV veerandil 1934.

Rogudused ja grupid	Eiikmeib	Aruandjaid	Aruandjate %	Piiblitunde	Misjonitrite	Koosolekute toodud	Sõnitate abi antud	Paigutatavifuf	Kiideib antud	Lehti lehitatud	Kraftaate lehitatud	Kaamatuid lehitatud	Kirju kirjutatud
1. Käru	10	10	100%	90	26	5	10	4	1	44	11	—	1
2. Eeie	25	25	100%	64	44	41	92	6	—	167	23	2	6
3. Paldisti	3	3	100%	13	—	—	1	1	1	17	14	—	—
4. Luueüla	4	4	100%	35	22	1	30	8	—	24	—	—	1
5. Wiru-Koela	8	8	100%	13	3	4	5	2	15	25	—	—	2
6. Mitmesugufed	7	7	100%	25	33	31	9	26	—	158	15	55	9
7. Ahja	42	38	90%	62	173	26	51	5	4	29	2	4	5
8. Põlftjamaa	18	17	94%	326	88	28	69	55	6	60	9	3	—
9. Pifatwere	7	6	86%	17	29	5	—	—	—	58	16	4	2
10. Sõrtve	6	5	83%	13	11	—	3	—	—	33	—	—	—
11. Ahja	17	14	82%	106	67	123	31	18	8	386	109	13	18
12. Tõrtva	17	14	82%	20	29	32	5	4	—	36	17	5	4
13. Tapa	19	15	79%	87	69	75	135	45	18	326	11	5	10
14. Jõgetva	30	23	77%	78	120	106	19	3	3	103	—	3	1
15. Kullamaa	13	10	77%	24	60	2	6	5	—	98	1	1	1
16. Ulatwere	6	4	67%	6	6	4	1	—	—	28	—	—	—
17. Mahu	14	9	64%	74	174	9	28	75	2	83	106	6	1
18. Paadremaa	19	12	63%	124	48	3	10	11	—	168	85	3	10
19. Kärdla	11	6	55%	2	3	—	2	15	—	66	8	—	—
20. Pärnu	83	43	52%	244	233	142	193	32	10	518	79	36	31
21. Tartu	304	156	51%	537	515	356	582	112	98	848	429	55	45
22. Pefteri	6	3	50%	60	11	3	—	—	—	40	17	—	—
23. Wana-Kuuste	16	8	50%	19	12	1	37	—	1	20	—	—	—
24. Wihula	10	5	50%	2	5	1	2	—	—	25	—	—	3
25. Kastre-Katvafstu	20	10	50%	—	119	38	51	49	9	126	25	10	—
26. Kuresfaare	44	21	48%	101	33	27	20	57	2	107	34	11	5
27. Määri	24	11	46%	77	40	55	47	7	4	205	56	2	2
28. Nõmme	48	22	46%	29	32	33	9	33	8	53	11	2	3
29. Karja	18	8	44%	3	10	10	8	—	—	72	12	9	8
30. Walga	43	18	42%	—	28	15	15	14	2	250	6	—	5
31. Walila-Kummu	17	7	41%	72	61	12	6	39	5	81	22	—	7
32. Emmaste	5	2	40%	—	—	—	—	—	1	80	—	—	1
33. Kattwere	50	20	40%	26	53	32	29	14	4	127	13	2	3
34. Nartva	117	45	38%	153	117	74	76	39	6	216	15	15	6
35. Haabfalu	31	11	35%	33	33	1	10	—	4	66	72	5	—
36. Tallinn IV	29	10	34%	77	123	40	140	34	46	280	80	26	7
37. Hallitu	9	3	33%	—	—	—	6	10	1	63	—	—	—
38. Wõru	24	8	33%	64	4	25	8	23	—	—	15	2	1
39. Otepää	22	7	32%	54	29	2	1	—	5	129	1	4	2
40. Tallinn III	118	35	30%	175	108	101	134	25	8	127	82	27	12
41. Tallinn I	159	45	28%	125	43	49	66	14	14	131	33	20	11
42. Jõhwi	15	4	27%	41	24	6	5	—	8	123	7	10	13
43. Paide	41	8	20%	32	—	12	—	—	5	98	—	—	3
44. Põlftjamaa III w.	—	—	—	80	35	34	72	3	—	10	—	—	—
45. Antsla	22	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
46. Järwa-Jaani	23	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
47. Kõofüla	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
48. Suure-Jaani	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
49. Tallinn II	176	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
50. Üüri	30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
51. Wiljandi	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
52. Wändra	8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kokku	1901	760	40%	3183	2703	1564	2024	788	299	5664	1459	357	239

Seejus aga on eluandja. Tema läbi on meil rahulik tunne. Meil kästakse olla rõõmjad, kuid fiisfi mõtelda jelle peale, mis on aus ja fasin. Nõored, olge tõhjed, ausad, õiged, fasinad ja puhtad jelles rikunud maailmas. Kuidas faame olla jellifed? Siis kui me tunneme Kristust. „Katsuge kirjad läbi.“ „Kui fu fõna leiti, fiis fõin ma jeda.“ See faab

ühets ofaks meis. Me kutsume noori üles uurima piiblit ja lugema piibli läbi aasta jookful. Piibliuurimine annab meile ka kõneofufe.

Me peame tegema oma elu wõidufäigufe. Meil on Jumala fõna relwaks, millega faawutame wõidu maailma pahede üle. Wanad afjad on jäänud maha. Nad on jeotud, nad ei faa meid tafiftada.

S. P.

Uniooni ja Liidu nõukogu istungist

Peale noorsoo- ja sijemisjoni koosolekute peeti tänauni uniooni nõukogu istung Tallinnas. Kohal olid peale Eesti Liidu nõukogu liikete esindajad diivisjonist, unioonist ja Läti põldudelt. Kolm koosviibimise päeva olid täis õnnistust. Somnikustes piiblitundides kuulsiime julgustavaid mõtteid töö arendamiseks. Ühel õhtusel jumalateenistuse koosolekul õnnistati jutlustajaametisse uniooni noorte juht E. Tiesnes.

Aruanded põldudelt näitavad Jumala suurt abi ja töö kasvu. Loonitati hingede võitmise ja nende töes hoidmise vajadust. Samuti pandi südamele üles näidata ustavust kinnises ja annetes, mille läbi need võiksid tõusta 10—15%. Kui iga liige annab igal nädalal 2 senti hing. p. kooli annetuses enam, kui eelmisel aastal, siis võime saavutada eesmärgi. Vastav otsus võeti ka vastu.

Tänaune aastapeakoosolek otjustati pidada Tallinnas, 6—10. juunini. Sellega oleks võimaldatud osavõtt enne heinaaega ka maailkmetele. Koosolekute aeg langeb juunistepühadele, mille tõttu ootame suurt osavõttu.

Karva palwela ehitamisele otjustamine ajuda juba kevadel, kuna ettevalmistuse tööd jünniksid talwe jookkul. Tähtsaks punktiks päewakorras oli hariduse ja kasvatuise kiihimus eesti noortele. Me hindame kriitlikku kasvatuist. Et võimaldada eesti noortele hariduse saamist kodumaal, jelleks tehti mõned otjused. Nende otjuse teitmisele ajume lähemas tulevikus. Kindlasti nõuab see aega ja waewa, et luua oma kool. Me loodame Jumala ja liikmete abile. Kogudused võiwad kaasa aidata oma palwete ja aineliselt.

Tähelepanu kinkides kriitlikule awitustööle, too-

nitati jelle vajadust. Me elame ajal, kus paljud kannatawad puudust ja on haiged. Meie kui kriitlaste kohus on usutunnistuse peale waatamata näljaseid toita, riietuid katta ja haigeid rawida. Iga kogudus piididku jelles midagi teha. Usutage Tabiita iihinguid, tooge annetusi jelleks otstarbeks, korraldage koosolekuid jne., et „teie walguis mõiks paista pime-das maailmas.“ Andke aru tehtud tööst.

Istungite lõpul mõisime tänada Jumalat, et ta aitas meid töötada üksmeeles ja rahus ja et mõisime mõndagi rasket kiihimust lahendada. Ujujulguises otjustamise wastu minna tundmatule ja tulewikule. Truu Jumala ja ustawate kaasuslikkude abile toetudes võime kindlad olla edaspidisele edule ja lõplikule võidule Ija riigis.

E. Ney.

UNIOONI NÕUKOGU

Istuvad vasakult: A. Eglit, H. L. Rudy, C. Anderson, H. Linde, E. Ney. Seisavad: K. Rose, F. Wegele, W. Willmann, E. Mägi, J. Tsolder, E. Tiesnes, J. Birsin.

«Misjoniteated» suuremaks

Nõukogu leidis olewat vajaduse juurendada „Misjoniteated“, et rohkem pakkuda liikmete töes finnitamiseks ja kasvatomiseks, ja otjustas ta trükkida 16-leheküljelise ning wälja anda iga kuu.

Soolitjeme mitmekülgsse ja kasulikku siju eest. Kaastööd teewad meie liidu ja uniooni misjonitööliised. Tähtsamad artiklid on ette nähtud praegusest ajast, usuelust ja perekonnaelust, hingamispaewa-kooli jaoks wäljamõtteid general-komverentsi hpl.

juhataja Blumneri uuest raamatust, siis kirjutusi noorsoo jaoks, koguduse läbielusid ja teateid, kirja-jeletusi ja wastuseid jne.

Suigi lehekülgede arwu juurenemine toob weelgi juurema puudujäägi liidule, on siiski määratud lehe hinnaks ainult 15 senti. Loodame, et liikmed leiawad võimaluse lehte omandada. Soowitame jeda müüia ka tõesthuwitatuile.

Noorsoo ametnikkude kursus

Terwitatav nähe, et eesti adventistide peres noori sedamõrd hinnatakse, et neile korraldati ametnikkude kursus, mis oli ainulaadseim meie unioonis. Meil, noortel, tuleb olla tänuks selles meie liidu noortejuhtile wend E. Mägile, kellel on noorte jaoks hinge ja kellel noorsootöö seisab jiidamisel.

Kursus peeti Tartus 18.—21. jaanuaril. Tartu noortel oli seega eesõigus olla kaaskorraldajad ja wõtta osa täies koosseisus. Osa wõtma oli kutjutud kõik noorsoo-osakonnad Eestis. Erilist huwi kurjuse wastu näitajid Tallinna osakonnad, jaates kofku kahelja esindajat.

Tallinna jaamast väljus reedel, 18. jaanuaril, iiksteiit MB-lasit, kes röömustajid, et wõiwad weeta mõned päewad Tartu noorte ja väliskülastalaste keskel. Tartu jaamas üllatas neid uhe wastuwõtt. Külastajate wastu wõtma oli tulnud noortejuht A. Balu abijuhhi ja organisti W. Johanson ja misjonitööliste W. Kärmasega. Külast liiguti Tartu palwelasjale, kus liidu noortejuht E. Mägi juhtis iga noore peatuskorterisje.

Ümbruskonnaga tutvumise ja wäikeste ettevalmistustega jõuti walmis kella neljaks, millal algas kursus. Kogumeti palwelasjale. Saadikuid oli jäänud kogu Eestist, ka kaugemalt kohtadest, nagu Kuressaarest, Narvast, Põhjerist ja mujalt.

Tartu adventkirik pole mitte wäga suur, kuid seewastu kodune, milleks mõjuwad kaasa kiriku ruumi esimese osa soojad toonid. Soopis erilist oli poodiumi oja, mis selleks puhuks kaunistatud loorberitega, ja heledale foonile maitselikalt jeatud mustade tähtedega motto ja juhtlause mõjus wägewalt.

Kurjuse awas liidu noortejuht, terwitades jäänud väliskülastajate ja noorsoo ametnikke. Järgnes väliskülastalaste esitamine. Saadikuid olid: E. B. Anderson, P.-Euroopa diwisjonii noortejuht, Londonist; S. L. Rudy, Balti uniooni esimees, ja E. Liesnis, Balti uniooni noortejuht, Riikast, ning E. Ney, Eesti liidu esimees, Tallinnast. Esitlemise ajal oli jõudnud hingamispäew, mis E. Liesnise liihikese piibliuurimise järele wõeti palwes wastu. Kõhe järgnes ka kõne E. Neylt, kes tegi ülewaate läinud aasta tegevusest. Ta märkis, et oleme aastawahetusel, kus tehakse inventuuri, et näha minewiku saawutusi, mille põhjal tulewikus saab teha paremini. Shtuse rahwaüksuse pidas S. Rudy ainel „Meie aja nõuded — edasi!“ Edasi palweelus, piibliuurimises, hingedepeästamises ja misjonitulisiduses! Koosolekut kaunistas Tartu MB segakoor. Etteandes awaldus rahulikkus, mis tõendab, et loorijuhimine on kindlates kättes, kuid jõulijuhit oleksime oodanud Tartu MB-lasilt rohkem.

Kõned, mis peeti meie väliskülastalaste poolt järgnevatel päewadel, olid oma siult illesehitawad ja käsitasid mõtteid, millal rajaneb kogu meie noorsootöö, nimelt „Päästetud, et teenida“ ja „Kristuse armastus sunnib meid“. Enne, kui wõidakse teisi päästa, peab ise olema päästetud, sest siis puudutakse kofku ihe tõuuejõuga — Kristuse armastusega, mis meid sunnib tegevusele. Teiti, et Kristuse armastus on olnud see, mis pole lastnud noori hukkuda ja on neid hoidnud. Sellest armastusest peaks olema hingestatud adventnoorjugu. See armastus peaks jaama jõuks, mis tõuueks kangekaelsed paigalpiisiwad noored tegevusele ja anduma teiste päästmisele, et keegi ei jaoks kaewata, nagu Laawet, et „ükski ei hooli minu hingest.“

Oli ette nähtud ka agenda. Agenda iikfikute punktide üle refererisid kõik eelnimetatud jutlustajad. Toodi noorte tegelikkude ellu ja töösse puutuwad küsimused piltilikult ja elawalt, illustreeriti mitte ainult sõnadega, waid ka „teguudega“. Sõnawõtmised olid asjalikud. Agenda oli olulisem kurjuse oja.

Käsitati usuelu siuwondamist ja kõigeülgjet enesearendamist. Siuwemaks illesandeks jäägu tegelik osawõtmine olgu misjoni- wõi abistamistööst. Enesearendamiseks soowitati lugeda palju kirjan- dust, sest paljud on jäänud oma hariduse heade raamatute lugemisega. Ka abistamistööks on tarwis ettevalmistust, selleks soowitatakse läbi teha samariitlaste, õdede ja masseeerijate kurjused, ja kellel selleks wõimalus, waligu see endale elukutjeks. See on kõige sobiwam kutse adventnoortele. Abistamistööks on suuri edusamme teinud Tartu noored. Neil on samariitlaste kurjuse diplomeeritud lõpetajaid nelikümme nelil inimest. Paljud neist on Eesti Punaise Kristi samariitlaste Tartu iikfik-koonduse II kolonni liikmed, mille wanemaks Dr. P. Eller.

Noorte piuhamaks illesandeks on noori wõita. Nagu õppetunde ja piibliuurimise läbistas juht- mõte „Päästetud, et teenida“, nii ka agendaga (oli jeatud 33 punkti) jõuti otjeseilt wõi kaudjeseilt samale otjusele. Kurjuse eesmärk kofku wõttes oli noorte wäe siuwendamine, sest noorsoo-osaakond on tegelik oja kogudusest. Ilma noorsoota on kogudus kui „mahlata õun“, „kuivanud puu“. Nooris on tuuld, siuidatud Piuhast Waimust, kes siuidaks jeda kustutada? Kijis liidu noortejuht oma unuletuses, millele kaaswõikleja W. Johanson loonud hoogja ja iseloomustawa wiisi. „Selle leegitjewa tuule, Issiand, Sinu altariile toome õhwrüks.“

Singe põhjalt julle oma palveõnnu loome: Soia meie üle wõlvet, Issand, kuuks meie palvet..."

Agenda viimaste tundidega lõppes tegelik kurjus, järgnes veel waid lahkumiskoosolek.

Laikumiskoosolek oli parim kurjuste arvustus. Kõikfutunud noortejuhtidel oli wõimalus avaldada oma häid muljeid. Nende arwelduste järele oli kurjus olnud õnnistusrikas. Mõnede noorsoo-osalondate juhid olid olnud kahewahel tuleku juhtes ja

alles siis otjustajid tulla, kui liidu noortejuht neile loetis kriitise kutsetelogrammi. Need esindajad tõendasid, et nad oleksid wäga palju kaotanud, kui nad ei oleks tulnud.

Ühietunne ja kõikfutuluwus avaldus eriti lahkumiskoosolekul jaamas. Oli tunne, et nüüd oleks pidanud dieti olema algus. Ühki jäädes möödunud päewade elanusi filme eest mööda lastes peab tõendamata, et noored rikastusid waimuliku waraga.

Soawõtja.

MV osakond Tallinnas

Adwentkuulutus tuli Tallinna läinud sajandi viimaseil aastail. Noorsoo tegewus aga organiseeriti hiljem. Praegusele MV osakonnale Tallinnas kui ka teistes linnades Gestiis pandi organiseeritud alus läinud aastatuinne esimestes aastais. Auni 1920. aastani olid mitmed asjaolud, mis takistajid noorsoo tegewuse organiseeritud arenemist. Puudus noorsoo organisatsioon, nagu

see tuntud praegu üle maailma. Koguduses oli küll noori ja nad olid ka tegewad, kuid nende töö oli organiseerimata ja julas üldisesse tegewusse. Liidus puudus noorsoo-osakond. Auna puudusid wastawad ametnikud, siis hoolditajid noorte tegewuse eest koguduse juhid, kuulutajad ja laulukoori juhid.

Noorte töö leijs peamiselt noorsookoosolekute

Noorsoo-osakonna aruanne

Urto	Nimed	Siitmete arto	Booldajad	Lapsed	Kohtu	Keitn. ofato.	Urtoandjad	Mõulogu toos.	Tõe juure t.	Riistit. noori ja lappi	Urtoandj. %	Uste	Toimfondades osakonna liitm.	Piiblitunnid	Misjonifäig.	Mituid loodud toosolekute	Mituid aidatud	Kaigerabi	Muideid antud	Raamatuid. l.	Traktate lew.
Noored																					
1	Ulatvere-Pif.	5	—	—	5	5	5	—	—	—	100	1	—	14	24	9	—	—	—	4	10
2	Haapsalu	4	—	—	4	—	4	—	—	—	100	1	—	6	4	—	—	—	—	1	—
3	Tõgewa	5	—	—	5	—	4	—	—	—	80	6	—	20	10	10	—	—	1	—	—
4	Lelle	8	—	—	8	—	8	—	—	—	100	1	—	44	24	16	47	—	—	2	6
5	Narwa	18	1	—	19	17	15	4	—	—	79	7	—	48	43	40	40	11	—	3	7
6	Mõmme	9	2	—	11	11	6	3	—	—	55	9	9	10	21	16	—	—	—	—	—
7	Pärnu	13	1	—	17	10	10	—	—	4	86	3	14	32	30	12	12	—	2	2	3
8	Põltsamaa	7	—	—	12	—	7	—	—	—	100	1	—	29	59	19	—	4	—	2	—
9	Rakvere	12	2	—	14	—	—	2	—	—	?	?	14	20	49	7	23	2	5	4	5
10	Saaremaa	12	—	—	12	12	6	—	—	1	50	10	7	27	15	10	9	1	—	6	17
11	Tallinn I	22	—	—	22	22	17	7	—	—	81	5	22	55	54	24	151	5	23	—	13
12	Tallinn II	27	—	—	27	27	16	7	—	—	59	8	27	49	48	23	44	8	8	12	22
13	Tallinn III	13	2	—	15	14	13	7	—	—	87	2	15	19	25	11	13	5	3	—	3
14	Tartu	39	7	19	65	35	38	5	—	2	83	4	46	43	62	67	66	27	30	14	53
15	Tõrwa	4	—	3	7	7	4	1	—	—	100	1	7	12	35	16	1	8	—	1	2
16	Wiljandi	10	3	1	14	—	6	—	—	—	46	11	—	48	41	14	19	5	—	5	—
17	Liidu M. W.	7	—	—	6	—	6	—	—	—	86	3	—	84	107	11	36	76	14	9	40
	Kohtu	211	18	30	259	150	164	36	—	7			161	532	651	306	461	152	86	65	181
Juniorid (lap- sed 14 aastani)																					
1	Tõrwa	—	—	3	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	4	2	2	1	—	—	1
2	Pärnu	—	—	3	—	—	3	—	—	—	—	—	—	—	4	—	8	—	—	—	—
3	Põltsamaa	—	—	5	—	—	4	—	—	—	—	—	—	6	55	3	—	—	—	—	—
4	Tartu	—	—	19	—	—	7	—	—	—	—	—	—	—	1	4	3	—	—	—	—
5	Wiljandi	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Kohtu	—	—	31	—	—	17	—	—	—	—	—	—	6	64	9	13	1	—	—	1

pidamises, laulukoorist osavõtmises, kirjanduse lewitamises ja teistes koguduse tööharudes. Wene walitjuse ajal oli keelatud waba sõna ja usuliste organisatsioonide tegevus, milline asjaolu mõjus halvasti ka noorsoo tegevusele. Wene revolutsiooniga 1917. aastal tuli küll wabadus, kuid siis tabas kogudusi uus raske wapustus. Kogudustes, peaaesjalikult Tallinnas, tekkis sisetöö lõhe ja juur oja kogudust langes kuulutaja G. Sahniga (1918. a.) adventliikumisest ära. Wäike hulgate, kellede seas mõned noored, sai aru ehitamisest ja jäi truuks üldisele juhatusele. Koostäimise kohaks wõeti väike jaal Gonsiori tänawas. Raskused seowad inimesed ühte ja äratavad neis juurema teowõime. Nii ka siin. Noored ühes wanadega hakkasid tööle. Laulukoor, mis koosnes ainult mõnest isikust, püüdis anda oma parimat sel ajal kui N. Aug, kes hiljuti kogudusse tulnud, rahwale tõe kuulutas. Laulukoori juhtimine oli G. Simsoni käes, kes oma asja hästi tundis. Siljem kahjuks ta jättis tõe maha.

Neil raskel läbikatsumisaegadel tutvumefin ka

IV weerandil 1934.

Wäljuru lew.	Kirju kirjutatud	Lõitutet. töö	Kohaliku n.-o. töö häärte	Loitud	Hommiwaalwe	Piiblaasta	Lugemisturjus	Põhitöö	Wäljuru fond
56	2	57.10	—	—	5	—	—	—	9.—
7	—	16.50	—	—	—	—	—	—	—
10	—	—	—	—	5	—	—	—	—
108	—	69.70	—	—	8	—	4	2	5.75
130	6	191.74	—	—	11	1	19	19	1.—
12	2	—	3.96	—	6	—	—	11	—
35	2	91.91	5.49	—	6	1	—	—	—
15	4	74.55	2.00	—	9	—	7	7	7.—
106	6	82.19	—	—	7	2	—	—	9.27
47	1	—	1.76	—	—	—	—	—	1.51
133	22	128.—	—	—	17	2	—	—	13.29
148	17	147.78	—	—	16	1	—	—	13.29
8	5	62.82	—	—	10	2	—	—	7.95
215	13	303.63	58.15	—	22	8	46	46	17.—
5	1	—	13.89	—	—	6	—	—	—
20	12	—	—	—	6	2	—	—	—
122	65	—	—	—	6	2	—	—	4.—
1.167	157	1.143.73	85.25	—	134	27	76	85	89.06
3	—	—	—	—	2	—	—	—	—
2	—	—	—	—	1	—	—	—	—
1	—	—	—	—	—	—	3	2	—
3	—	—	—	—	3	3	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9	—	—	—	—	6	3	3	2	—

mina tõega ja 1920. aasta kewadel ühinesin kogudusega.

Sõjaajal oli takistatud ühendusepidamine, see pärast oli hingewaenlajel kergem tegutseda koguduses. Pärast sõda, 1920. aasta sügijel tulid Euroopa divisjoni esimees L. S. Christian, Skandinaawia uniooni esimees J. Raft ja Soome liidu esimees M. Rintala Gesticse, et jobitada üksmeelt kogudurjes ja kõrwaldada lahkuminekud ja selle põhjused. Siis peeti ka aastapeakoosolek Tallinnas. Taganenute liikumine ei wõtnud vastu ühinenise ettepanekut, waid jäi tegutjema iseseiswalt, lahkus üldliikumisest. Kuid paljud liikmed tulid tagasi, nende seas mitmed, kes tänini on olnud toeks noorte liikumises. Koguduse liikmete arv tõusis 1920. a. lõpul juba üle 70. Gesti kuulus Skandinaawia uniooni (enne ka oli olnud ühenduses Wenemaaga), milline asjaolu mõjus rõõmustawalt kaaja noorsoo tegevusele. Skandinaawia oli wanemaid maid adventliikumises, seal oli organiseeritud noorsoo tegevus ja oli ka wabadus tõekuulutamiseks.

Mõni nädal pärast 1920. aasta peakoosolekut tuli Gesticse ühes uue liiduesimehe N. C. Bergerjeniga Skandinaawia uniooni noorsoo sekretär Steen Rasmussen. Peatudes Tallinnas ka organiseeris siin noorsoo-ajakonna. Ajakonna juhiks waliti nende ridade kirjutaja ja kirjutajaks Olga Derjabin (nüüdne Olga Mey). Mäletan neid koosolekuid, kui olime koos wäikestes jaalis Gonsiori tänawas. Meie jüdamed said täidetud rõõmuga ja usujulgusega, kui Rasmussen kõneles noorte õiljaisit sihtidest, ülemaailmsest WJ ajakonnast, selle tegevusest ja edust. Wõijime nüüd olla üks oja jelles organisatsioonis. Püüdjime oma tegevuse wiia kindlama kawa alusele. Noorsoo-ajakonna liikmete arv oli esialgu 12—14. Närgnewal aastal jutlustaja M. Lass pidas awalikud ettekanded „Estonia“ kontsertjaalis. See tõi uue elawuse ja huwi noorte ridadesse. Uusi noori tuli juure. M. Lassi juhatusel organiseeriti tubli laulukoor ja pillikoor, mis omakorda aitas noori koondada tegevusse. Criti intensiivseks kujunes noorte töö 1922./23. a. talwel. Peale awalikkude noorsookoosolekute korraldati iga nädal omawahelised tunnid, kus uuriti piiblit ja wõeti läbi lugemiskursus, peamiselt öde White raamatud. Suwi noorsoo tegevuse vastu oli hea. Suur tuba M. Lassi korteris jõudis külastajaid waewalt ära mahutada. Liikmete arv ühes junioridega tõusis neljakümneni. Kui waatan üleswõtteid, mis tehtud tol ajal, siis leian, et mitmed on weel wõitlejate ridades; mõned on langenud, jurnud wõi reisinud wälismaale.

1922. aastal loodi liidu noorsoo-ajakond, mille juhiks waliti nende ridade kirjutaja, millisel kohal tohtifin tegutseda 1929. aasta sügijeni, millal asu- fin uniooni ajakondade töö juhtimisele. Selle

aja jookjul toodi jisse mitmed noorsoo korraldajed, mis olid juba tuntud välismaal, nagu piibliaasta, hõmmikvalve, põhiopetuse kursused jne. Kurjuste lõpetajatele anti jellekohane tunnistus.

1923. aastal asutati Riiga misjonikool. Mitmed aktiivsemad liikmed läksid kooli. Avalik töö M. Sassi lahkumise järel 1924. a. nõrgenes. Tuli teatud seisak ka noorsoo tegevuses. Töö hakkas võtma uut hoogu jälle 1926. ja 1927. aastal. Neil aastail ma võisin siin pidada avalikke koosolekuid. Kus on käimas hingedepäästnise töö, seal on ka noorsoo tegevus juurem. Uue esimehe D. D. Ehrhardti tulek Eestiisje andis võimaluse jaada uusi näpunäiteid ja julgustusi. Laulukoori tegevus kannatas juhi puudusest. Paar talve pidin mina oma kuulutuse ja osakondade töö kõrval juhtima laulukoori. Kergendus tuli, kui W. Undritz'id pühendasid oma jõu noorsoole. Siis tuli W. Kembo koguduse ja sellest ajast peale ta on piiridnud koorijuhina teha oma parimat laulukoori ja ühtlasi noorte töö üldiseks elustamiseks. Käesoleval talvel on temale abiks A. Tuule.

Noorsoo juhatus on olnud vaheldamisi mitmeis kätes. Pärast M. Sassi lahkumist järgnenud aastal valiti mind Tallinna noorsoo-ajakonna juhiks. Hiljem on olnud P. Allweiss, A. Sabrat,

J. Kembo, S. Pilt, M. Saks, W. Schön ja A. Tuule. Praegu on A. Tuule 1. koguduse ja M. Saks 2. koguduse noorsoo-ajakonna juhiks. Tallinna 3. koguduse ajakonna juhiks on praegu E. Truismann ja Nõmme ajakonna juhiks W. Narfews.

Liikmete arv Tallinnas on tõusnud. Tallinna endine kogudus on organiseeritud viieks koguduseks, neli on Tallinnas ja üks Nõmmel. Noorsoo-ajakonna liikmete arv kokku ulatab seitsmekümne peale. Noored on endale joetanud muusikariistu ja väikeste raamatukogu. On peetud avalikke koosolekuid, tehtud misjonifilme maale, korraldatud võidukäike kirjandusega ja tegutsenud mitme juhtes töögruppides. Pühapäevakool on üks õnnistuskirikas tööharu, mida juhivad noorsoo tegelaste poolt.

Tagasi waadates peaaegu viieteist aastat kestnud Tallinna noorsoo-ajakonna tegevusele, millega olen olnud ühenduses juurema aja ajast, jagades nende raskusi ja rõõmusid, nähes nende võitlusi ja edu, pean tänama Jumalat, et ta on meid õnnistanud ja aidanud. Loodan, et noored võivad näha Issanda juhtivat kätt minevikust ja et nad jatkavad oma tegevust tulevikus veel juurema innu ja andumusega.

E. Mey.

Rutt valis õieti

Rutt esineb selle maailma elu tõeliste väärtuste eeskujuliku tunnustajana. Vigemalt uurides Ruti läbielu ilmneb meile terve rida elus alati korduvaid tõdelid. Esiteks juur autunne Jumalast teatud perekonnakorra wastu. „Eest kus poole sina lähed, sinna lähed mina ka, ja kus paika sina jääd, sinna tahan ka mina jääda.“ (Ruti 1, 16.) See truudus oma ämma vastu kestis edasi, kuigi perekonnajärged surmaga purunesid. Moabiitlanna ei hoidnud mitte ainult perekondlikel põhjustel oma ämma poole, mida tänapäeva inimjugu tunnustab küllalt juureks ohvriks, vaid ta hoidis tema poole ka Jehoova pärast, keda ta oli tundma õppinud. „Sinu Jumal on minu Jumal.“

Siin on õpetus noorsoole. Noores põlvnes tihti põlatakse perekonda. Noorsoole muutuvad wanemad „wanamoelisteks“. Nad näivad neile koomilistena ja waljudena. Nende waated paistavad neile liig piiratutena. Ja kui küsimusse tuleb üff, siis esinewad noored nii, nagu Jumalal oleks kaks taewast ette nähtud: üks wanadele ja teine noortele. See on rumal arusaamine. Tõeline rõõm elus nõuab tihedat sidet wanemate ja laste wahel. Ruti läbielu hiljem näitab igawesi eesõigusi selle ühenduse tagajärjena. Teisena tuleb Ruti elus esile kangelastruutust

mine. „Kus sina jured, sinna tahan ka mina jura ja sinna peab mind maha maetama, nõnda tekfu Jehoowa mulle ja mõnda weel pealegi, sest jum peab mind ja sind ühest ära lahutama.“ (1. 17) Need sõnad on olnud aastajadu poeetiliseks inspiatsiooniks. Siin näeme, kust laulik Taawet omas poeetilise tunde. Sääraste kangelastruudusega astus Rutt Issraeli maale ja usku. Selles jätab Rutt pildi jumalikust päästusplaanist paganate kohta. Säärasel teel võis õnnistus kõigile paganatele osaks jaada.

See nõuab kõige paremaid inimlikke võimeid, et õieti otustada, ja see toob kaasa rikkaliku kasu. Inimesed on ka wiimasel aastajal õieti otustanud. Meodne misjonitöö jaab tunnistusi kangelastruudest walikutest. Kui Afrika misjonär Francois Coillard kaotas surma läbi oma esimese naise ja seepärast oli sunnitud lõpetama oma töö Afrikas, jaatis Jumala waim Christina Macintoshis'e temale uueks kaaslaseks. Kaks aastat wõitles see küsimusega: Pean ma minema Afrikasse selle mehega, keda ma pole kunagi näinud, ja abielluma? Kui ta seda siiski otustas teha, ütles ta ema tema wastu: „Tahan ennemini näha oma tütarit misjonäri naisena kui würestimana!“

Coillard ise, imestades seda kangelaskiikust, pidi seda oma kirjas waljendama, mida ta Christi-

nale kirjutas: „Ma ei tea mitte, kas olen võimas tegema seda, mida sina teed, kõike ära anda ühe tundmata maa ja ühe peaaegu tundmatu mehe pärast!“ Kui Christina Kapilinnas oma tulewast meest termitas, ütles ta: „Ma olen tulnud tegema sinuga Issanda tööd, ükskõik mis see ka ei oleks, ja pane tähele, kuhu Issand sind ka ei kutsuks, ei seja ma sul kunagi teel ees.“ Christina oli teine Nutt. Kus leiame inimesi jarnafe truudusega? Ma olen näinud neid tihti adventnoorte hulgas ja me tahame leida neid sealt ka tulewikus.

Selles loos pagan astus üle Israeli piiri. Ta näeb end korraga kui „wõõrast“ wõõral maal. Waejus ja mured tõusewad wõimsalt wana ämma pärast. Orpa wiibib mõnusa oma jugulaste ja jumalate juures. Ta walis Moabi. Edasi me ei kuule enam temast midagi. Rutu juures aga muutub kõik. Tema isiklik suhtumine ellu, temale wastutulek jelskonnas jne. Olles moabiitlanna ta ei omanud ühtki isamaa-õigust Israelis. Ta wõis maitjeda ainult wanade, kerjajate ja kurbade õigusi, aga ta o hwerdas end täielikult Jumalale, kellele oli hiljuti wastu wõtnud.

Paljude kannatuste järele tuli ka õnnistus kui wihm wärskete niidetud rohumaale. Etimest korda tema elus oli keegi talle armuline. Poas wõttis teda enda juure. Kuni abiellumiseni oli ainult lühike aeg päikesepaikest. Moabiitlanna saab naiseks ja pühalikku töötuse läbi Taaweti jurguwoja liikmeks. See on esimene taju tema õilja ja eesmärgiindla walifu eest.

Kirjanduse ala

Toimetaja: E. Laimets

Uuel aastal

Üks aasta, mille jookkul on olnud kofkupõrkeid raskustega, on jälle möödunud. Jumala töötus: „Mina olen igapäew teie juures maailma otjani.“ (Matt. 28, 20) on tõdenud. See peaks andma meile julgust ka tulewikus, et wõiksime minna edasi ufus. Sialgi ei peaks lubatama niijuguseid mõtteid, et Jumala töö tulewikus enam ei edene. Jumala töö kasvab festwalt, sest ta peab kasvama! Kindlasti elame tulewikus läbi raskemaid päewi. Seepärast tuleb meile kättesaldatud tööd teha nii hästi kui iganes wõimalik. Ära kõhkle nüüd, kui Issand kutsub sind kaasa töötama! Pane oma käed külge ja ole ustaw. Nüüd peame end uuesti tööle pühendamada, sest siis tuleb meie tegewusele Issanda õnnistus.

Kui kaua me saame elada, see on teadmata. Me teame, et „Issanda päew tuleb kui waras öösi.“ (Matt. 24, 42, 43). See on küllalt juur põhjus meile kättesaldatud tööd nii teha, et Issand wõiks warsti tulla. Kui oleme jätnud töö hooletusse, siis

Jumala õnnistus aga ei lõpe armu all. See ajalik õnn muudetakse taewaliseks ja igaweseks. Obed ünnib. „See on Sjaifa, kes Taaweti isa“ (ptk. 4, 17). See poeg oli „parem kui seitse poega“. Mis pärast? Sest tema läbi pidi tulema Kristus Taaweti poeg. Jumala ime! Rutu (hiljem Kristuses) on ühinunud pagan ja iisraeliit. Jeesuse jüdames ajuwad paganad ja juudid kui õnnistuse pärijad usu läbi. Olles ühe Jumala lapsed. Jeesuse hinges kõlawad weel kord Rutu ja Poase pulmakellad.

Kuidas on tulnud need armuannid? Wabatahtliku ühenduse läbi Rutu ja Israeli wahel. Selles walikus end ühendades Israeli ja tema Jumalaga igawesti, seisis kõige juurem usuproow. Pärast läbikatsumist tuli taju. Me näeme seda Poase tähelepanus. Me näeme seda Rutu juures, kes esineb nüüd meie Issanda Jeesuse Kristuse esivanemana. Me näeme seda Rutu raamatus.

Rutu elu on näide enastjalgawast pühendusest Issanda tahtmisele. Nutt ei „kaubelmud“ oma Jumalaga. Tema teenimine oli wabatahtlik, hoides oma silmi õigel Jumalal ja awitajal.

Armas lugeja! Kellele jarnaned sina? Orpale, kes ainult ajaliku abielusidemega oli Jumala ja tema rahwa küljes? Nuttile, kes ka usu läbi oli seotud armsa Jumalaga ja tema rahwaga? Wali nagu Nutt. Saara täna igawestest wäärtustest finni!

H. L. Rudy.

peame Lemale jelle üle wastust andma. Issand on oma lapsed pannud wahtideks, et nad inimjugu hädaohu eest õigel ajal hoiataksid. See on väga tähtis ülesanne ning selleks wajatakse tarkust ja wäge. Issand on meile seda ka lubanud; kuid meie ise peame end jelles töös harjutama, sest misjonitöös leiame kõige parema wõimaluse oma wõimete arendamiseks.

Tihti me mõistame misjonitöö all ainult kirjanduse lewitamist. See pole aga õige arusaamine sellest tööst. Kirjanduse lewitamine pole meie peaesmärk, waid üks eesmärgi saawutamise abinõu. Meie piüie ei ole ainult lehtedest lahti jaada wõi raha koguda, sest siis oleks meie töö ainult äriline tähendus. Kirjanduse abil me peame kuulutama igawest ewangeeliumi. Kirjanduse läbi peame seletama, et Jumala plaan on üht rahwast ette walmistada. Me peame hoolitjema ka selle eest, et lewitatud kirjandust loetakse. Me teame, et seemne, mis on külwatud, kuid mitte mulda äestatud, söö-

wad linnud ära. Nõnda tehakse ka paljude müüitud lehtedega — neid ei loeta. Seepärast peame minema appi kus iganes võimalik.

Me peame arvestama sellega, et waenlane ei taha lasta külwatud seemet kaswada. Seepärast ei pea me rahulduma ainult kirjanduse lewitamisega, waid ka järgnema eest hoolitsemisega. Nagu tõsine maamees pahwetab külwatud seemne pärast, et see kasvaks ja milja kannaks, nii peame meie nende eest paluma, kellele oleme wiinud lehti ja raamatuid.

Palwel on imeline jõud. Siis kurjuse wäed ei saa teha midagi. Kirjanduse lewitamisel peame koguma ka aadresse, nii et wõime järele pärida, kas lewitatud kirjandust ka loetakse. Sel wiisil wõime luua lähemaid ühendusi nende inimestega. Misjoni tunnil peame sellest rääkima ja seletama, kuidas wõime teha jeda tööd kõige paremini ja tagajärgi saawutada. Kui me jeda dieti läbi wiime ja koguduse tähelepanu korduwalt sellele juhime, siis wõime hingedewõitmisel saawutada juuri tagajärgi.

J. Tscholder.

Kirjandusewangelistide kokkutulek

Üks kord aastas kirjandusewangelistid kogunewad ihijele õpingule — kurjusele. Selline hea võimalus awanes ka käesolewal aastal. Kurlus algas 4. jaanuaril ja kestis kuni 10. jaanuarini. Juba 3. jaanuari õhtul jõudsid ühiskond kohale. Meid jaabus igast ilmakaarest, ei puudunud ka jaarte, Hiin- ja Saaremaa, esindajaid.

Arwult ei ole see pere suur, umbes kahekümneliikmeline. Waadates aga nende nägudele, paistab sealte seesmine rõõm, kindlus ja elurõõmus, lootusrikas optimisim. Igas on tugew iseseiswuse joon, nagu seisaks tohutu rahwaarw ta selja taga, keda ta peab eitama, ja tegelikult see on ka nii. Töötab ju k. ewangelist põllul, kus 5—10 tuhat elanikku, ja ta peab wastutama nende hingede eest. Üks tuhandete eest! On see võimalik? Miks mitte, kui kõigewägewam, suur Jumal seisab selle töö taga taewa ja maa wägedega. Wõrreldes wäikest hulka miljoni rahwaga ei saa keisri ütelda kui ütleb Jeesus: „Sa ussjite Jakob.“ K. ewangeliumi töö nõuab ka järjest õppimist, eriti praegusel moraalse languse ajal, mil kirjandusturg on üle külwatud igasuguse halwa kirjandusega.

Kirjandus on mõtete üleandmine. Tähele panes tänapäewa inimkonda, kui innuga andub ta kirjanduse lugemisele, millel häwitaw mõju waimule kui ka peenematele tunnetele.

Selle wastu wõitlemiseks peab tött sijalidaw kirjandus teed leidma kõikjale. Meie kirjanduse kaudu peab kuulutus minema tunnistuseks kõigele maailmale. Mastes palawikus haigele ei ole ferge selgitada jisseantawa arstimi tähtsust ega

mõju. Maailm on löödud piinawa tõbega: enese-armastus, ülekohtus, ahnus. Meist haigusnähetest peegeldub wastu kilmus, kumuldunud surmaoiged. Eks hingelda ta wärske, terwendawa õhu järele? Kas ei jamme ta armastuse järele? Selleks on ewangelium ainuke päästew jõud. Iga hing on Kristusele kallis, nii ei tohi ükskõiksust illes näidata Jeesuse töös. Selleks otstarbeks korraldati ka käesolewal aastal k. ewangelistide kurjused.

Wäliskirjalistena olid kurjust juhtimas West-Euroopa diivisjoni k. ewangelistide juht S. Børg ja Lätist uniooni k. ewangelistide juht J. Tscholder. Juba algusest peale oli osawõtjate keskel walitsemas hea waim, rõõmsameelsus ja see mahetford. Südamed ja meeled tulwil tänulikkusest armija Jumala wastu ja rõõm üksteist kohata kawa aja järele tiwustas weitlemisele läbieludest, wõitudest ja kaotustest. Waheaegadel westeldi elawalt aulijest tööst ja suurest Jumala abist.

Juhtiwam osa kurjuste kawast kuulus S. Børgile, kes teinud juba juuri kogemusi kirjandustöös. S. Børgi elaw ettekanne ja tulidus haaras kuulajaid. Siurikkad piiblitunnid pakkusid palju õpetlikku.

Meg osutus aga siiski liihikeseks kawas ettenähtud ainete põhjalikuks käsitamiseks, waatamata S. Børgi tulidusele. Ka J. Tscholderi sügaw kriitlus jättis hea mõju.

Rõõmüstawaks nähteks oli k. ewangelistide pere kasvamine noorte jõududega.

Nii kujunes kurjus kõigiti õnnistusrikkaks, korralainuks

L. Tattelberg.

KIRJASELETUS

Patt piha waimu wastu.

„Kes iial jona räägib Inimesepoja wastu, sellele peab jeda andeks antama; aga kes iial midagi räägib Piha Waimu wastu, sellele ei pea jeda mitte andeks antama ei selinatjel ega tulewal ajal.“ Mat. 12. 32.

Selle kirjakoha eelmistest salmidest selgub, et wariseerid ja kirjatundjad ütlesid Jeesusel kurja waimu olewat ja et ta ajab wälja kurjad waimud Beltsebuli, kurjawaimude ülema, läbi. Sellega nad teotasid Piha Waimu, kuna nad küllalt selgelt nägid, et Kristuse läbi tegutses Piha Waim. Mark.

3, 30 näitab, et seepärast Jeesus andis neile hoia- tuse. Jeesust nimetati söödikuks ja joodikuks, puu- sepa pojaks, tõlnerite kaaslaseks jne. Need patud antakse andeks, kui inimene neid kahjatseb ja andes- tamist otsib. Kui aga keegi nimetab Piha Waimu tööd saatana tööks, siis ta lõikab end lahti Piha Waimu mõjust ja on selle tõttu määratud hukkumi- sele. Inimene, kes paneb ikka vastu Jumala kut- sele ja teeb oma südame kõwaks, kuni ta wiimaks teotab armu waimu, on igawesti kadunud. Ebr. 6, 4—6. Kellegi käes pole otjustada, millal samane seisuford on tulnud. Seni kui Piha Waim töö- tab hinge kallal ja ta otsib ärapäasmiist, võime kindlad olla, et Issand teda vastu wõtab.

Sõna „tulewajel ajal“ ei tähenda tulewast maa- ilma, ega ka aega pärast surma, waid eelolewat, eriti ristiluguduse ajajärku. Siin seisab kreeka- keelne sõna „aion“, „aioni“, mis tähendab: aeg, ajajärk, ajakestvus, igawik. Uues testamendis tar- witatakse seda sõna ka, kui tahetakse näidata: selle maailma kestwust, maailma, maailmaajaku, maa- ilmaperioodi jne. (mt. W. Stelhorni kreeka-keelne sõnastik). Jeesus tahab toonitada, et patt Piha Waimu vastu jääb tema poolt ettetoodud alusele niihästi tema ajal kui ka tulewajel ajal, jeni kui on wõimalus seda pattu üldse teha. G. N.

Söömine ja joomine, mis oli tulewa asja wari.

„Argu mõistku ükski teie peale kohut söögi ehk joogi, suure piha wõi noorekuu ehk hingamispäe-

wade pärast, mis tulewa asja wari on, aga ihu on Kristuse jees.“ Kol. 2, 16, 17.

Siin ei ole jutt harilikust söögist ja joogist ning hingamispäewast, nii see ei anna luba roo- jast süüa ja hingamispäewa muuta. On ju öel- dud, et need on „tulewa asja wari“. Warjutee- nistus oli tähendus Kristuse peale. Kui Kristus tuli, siis lõppes warjuteenistus. Paulus rääkis neile, kes weel pidasid wana teenistust edasi.

Milline jөөk oli tulewa asja wari, tähendus Kristuse peale? Sapnemata leiwad jne. 2. Moos. 12, 15, 17. Sapnemata leib tähendas Kristuse ihu. Selle jөөmine kestis kuni Kristus ütles: „Wõtte, jөөge, see on minu ihu.“ Mat. 26, 26.

Jөөk oli samuti wari Kristuse peale. 3. Moos. 23, 18; Ebr. 9, 10. Piihad — suured piihad, noo- rekuu piihad — olid ohwerdamiseks. 3. Moos. 23, 37. Lõppes ohwer, lõppesid ka need piihad.

Üks furd aastas oli suur äralepitamise hinga- mispäew, See polnud nädala hingamispäew. 3. Moos. 23, 23—32. Uga iganädaline hingamispäew on an- tud juba paradüüsis, enne patulangemist, enne kui oli tarwis warjuteenistust. Warjuteenistuse lõppe- mine ei kaotanud seda. S. P.

Ka edaspidi tahame anda seletusi kirjakohdade üle, mis rasked mõista. Sellega saab paljusid piibliuurimisel aidata. Palume kõiki saata kirja- kohti, mille üle wajate seletust.

Saagu sa valgustatud

(Misjonitunni kawa)

Sissejuhatus: 2. Kor. 4, 6. Paulus seab ko- rintlastele nende kõrge kutse silme ette. Nad on walgujefandjad.

I. Andas wõime saada walguise juure?

- Meie kui loomuliku inimese seisuford.
  - Loomu poolt pole meil mingit walguist.
  - Inimese süda on täis pimedust. (Mark. 7, 21, 22.)
  - Issand käseb meil saada walguistatuks. (Jes. 60, 1.)

Seepärast: Tõuse üles, saa walguistatuks!

2. Kristuse üleskutse.

- Temale järgida. (Joh. 8, 12.)
- Tema peale waadata ja Tema lähedusele hoida. (Pauul 34, 6.)
- Seda teha mitte ajutiselt, waid alati. (Ebr. 12, 2.)
- Moosese hiilgaw nägu on meile eeskujuks. (2. Moos. 34, 28, 29; Aht. 6, 15.)

3. Tingimused.

- Misjuuresid tingimusi näidatakse Jes. 58, 6, 7. jalmis? *SW*
- Siis tuleb ju walguis wälja kui font. (Salml 8.)

II. Mispärast me peame saama walguistatud?

- Selle maailma seisuford.
  - Pimedus katab maailma. (Jes. 60, 2.)
  - Kust tuleb see pimedus? (1. Moos. 3 —; 2. Kor. 4, 6.)
  - Millised hädaohud on ühenduses pimedu- sega? (1. Tess. 5, 1—10.)

2. Wajadus walguise järele.

- Üleskutse pimedusest lahkuma (2. Kor. 6, 14—18.)
- Pimedus kaob ainult siis, kui walguis paistab.

N ä i d e: Kui päike hommikul tõuseb, siis kaob pimedus.

III. Kus peab walguis paistma?

1. Meie ümbruskonnas.

- Perekonnas.
- Luguduses.
- Sugulaste ja tuttawate juures. (Joh. 1, 42—47.)

2. Kaugel.

- Kõigile maailma inimestele. (Matt. 24, 14; Jhm. 10, 2; 14, 6; Mark. 16, 15; Jes. 54, 2.)

Teateid

Koguduste annaalid korda

Adventlikumine Gesti on juba aastakümneid wana. Mitmed wanemad liikmed weel mäletawad, kuidas kuulutus algas ühes või teises kohas. Kuni need wanemad ära kaowad, siis pole enam kellelt teateid hankida töö alguse ja edu kohta. Meie huiwides on see, et ei läheks kaduma läbielud, mis meie rahwal olnud ühenduses wiimse liikumise ja wäärtusliku tööga Gesti. Iga kogudus on huiwitatud oma ajalooft, samuti tahaksime jaada üldpildi terweist Gesti tööst.

Viidu juhatus otjustas paluda iga kogudust koguda andmeid oma töö alguse, edu ja tähtsamate sündmuste kohta koguduse elus. Need andmed võib üles märkida selleks otstarbeks määratud erilise kaustikusse, või ka (wäiksemates kogudustes) koguduse protokolliraamatuse eriosjasse. Üles tähendada tuleks umbes järgmised andmed: 1) Millal, kelle poolt, kuidas kogudus organiseeriti. 2) Kuidas algas töö peale ja kuias kuulsid esimesed liikmed töde. 3) Kes töötas kohal ja misjaguiseid läbi-

elusid tehti. 4) Kes olid esimesed usklikud. 5) Kuidas arenes töö edasi. 6) Millal ja kuidas tekkisid mitmesugused tööhärad, nagu hing. päewa kool, noorte osakond, sifemisejoni osakond, laulukoor jne. Ühildalt, andke ülewaade tööst, mida lugedes võiks jaada pildi wastawa koguduse ajalooft. Sarnaste annaalide (aastaraamatu, ajaloo) koostamise wõtawad endale koguduse juht ja kirjutaja ühes nõukuga. Neil tuleb kogu tulla ja üles märkida andmed. Peale selle peawad nad teateid koguma liikmetele, kes enam teadlikud minewiku asjuft. Wahel tuleb ka pöörata isikute poole, kes enam ei ole jelles koguduses või kuulajate poole, kellel tegemist olnud töoga koha peal.

Me palume jeda ülesannet pea teostada. Wastawaid andmeid wajame ka Viitu igast koguduseft. Iga grupid tehku jedajama. Sellega nad tergendawad endale edaspidist tööd. Leid ette tänades teie kaasabi eest ja Jumala õnnistust sowides,

Teie G. Ren.

Perekonnakirjade korraldamine

„Kiigi Teatajas“ nr. 102, 4. detj. 1934 on awaldatud seadus, mis kohustab kõiki kodanikke hiljemalt kolme aasta jooksul (alates 1. jaan. 1935) ilmuma omawalitjuse perekonnaseisuametniku juure, esitama temale sellekohased dokumendid ja laste ma korraldada perekonnakirjad. Need aga, kes abielluwad või registreeriwad laste jünde, on kohustatud kohe korraldama perekonnakirjad. Perekonnaseisuametnikul on õigus määrata tähtaegu dokumentide esitamiseks ja wastutõrkujaid või hoolimatauid wõtta kohtuteel seaduslikule wastutusele.

Perekonnakirjade sissejeadmiseks tuleb esitada meetrikutunnistused kõikide perekonnaliikmete jündimise ja abiellumise kohta.

Kõik dokumendid peawad olema wälja antud kas perekonnaseisuametniku-waimulikku või Sise-ministeeriumi perekonnaseisuasjade arhiivi poolt nende kirikute personaalraamatute põhjal, kus toimus abiellumine või ristiti lapjed. Kuna adventisti jutlustajateft pole ükski perekonnaseisuametnik ja ministeeriumis ka pole andmeid adventistide jündide ja abiellumiste kohta, siis adventistidel tuleb need dokumendid asendada perekonnaseisuasjades ette nähtud erilise protokolliga, mis perekonnaseisuametis kogu jeatatje, milleks tuleb kaasa wõtta

faks täisealijst tunnustajat. Võib need, kes kuuluwad liikmetena adventisti kogudusse, kuid kelle jündid ja abiellud registreeritud üks kõik kus kirikus, saawad dokumendid sealt kirikuft, kuhu nad enne adventisti kogudusse astumist kuulusid või kus wastawad registreerimised toimiti, hoolimata selleft, et isik sealt on wälja astunud. Perekonnakirjade korraldamiseks dokumentide wäljaandmisest pole kiriku õpetajal õigus ära ütelda põhjusel, et kirikumafjud on maksmata.

Perekonnakirjade korraldamiseks wäljanõutud kiriklikud dokumendid ei awalda aga mingit mõju isiku kuuluwusele või mittekuuluwusele kiriku liikmeskonda. Seetõttu isikud, kes küll on korraldanud oma perekonnakirjad omawalitjuses asuwa perekonnaseisuametniku juures, kui nad ei soowi edasi jääda selle kiriku liikmeskonda, kus nende perekonnakirjad sel ajal olid, peawad kirikuft lahkimiseks esinema peale selle weel erilise lahkimissoowiga wastawa kiriku õpetajale.

Need, kelle perekonnakirjad on omawalitjuses korraldatud, saawad siis kõik ametiasutustele, koolidele, teenistuskohtadele ja n. e. esitatawad ametlikud tunnistused omawalitjuse perekonnaseisuametnikult.

Wäljaandja: S. P. Adw. K. Gesti Liit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Abitoimetaja: H. Pilt.

Tellimishind: Usiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksu arwe 192.